

บทที่ 5

หลักการสอนภาษาอังกฤษ

เค้าโครงเรื่อง

1. องค์ประกอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
 - 1.1 นักเรียน
 - 1.2 กิจกรรมการสอน
2. วิธีสอนแบบต่างๆ
3. การสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์
4. หลักการสอนภาษาอังกฤษ
 - 4.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)
 - 4.2 การให้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชา (Presentation)
 - 4.3 การฝึกทักษะ (Practice)
 - 4.4 การประเมินผล (Evaluation)
5. การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ
 - 5.1 การฝึกให้เกิดความเคยชิน (Mechanical Drills)
 - 5.2 การฝึกให้เข้าใจความหมาย (Meaningful Drills)
 - 5.3 การฝึกเพื่อการนำไปใช้ (Communicatives Drills)

สาระสำคัญ

1. ในการสอนภาษาอังกฤษ จะต้องพิจารณาองค์ประกอบและข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียนเช่นอายุระดับความรู้ และระดับความสามารถของนักเรียน รวมทั้งการจัดกิจกรรมการสอน วิธีสอนแบบต่างๆ การเลือกใช้วิธีสอน และอุปกรณ์การสอนให้สอดคล้องกัน
2. การสอนภาษาต่างประเทศเพื่อให้ได้ผลดีนั้น ควรดำเนินการสอนตามวิธีของนักภาษาศาสตร์ โดยเน้นการสอนพูดก่อนการสอนเขียน สอนประโยคสั้นๆ ที่เป็นพื้นฐานในรูปของบทสนทนา เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจรูปแบบของการใช้คำศัพท์ โครงสร้างของประโยค การออกเสียงที่ถูกต้อง ส่งเสริมการฝึกทักษะ และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม

3. ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละชั่วโมงควรเริ่มจากการนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction) โดยจัดให้มีกิจกรรมที่น่าสนใจ เพื่อชักจูงให้นักเรียนสนใจบทเรียนที่จะเรียนต่อไป จากนั้นจึงเป็นการให้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชา (Presentation) การสอนในขั้นนี้ประกอบด้วย การให้ตัวอย่าง (Example) ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาที่จะสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในลักษณะของ Concept เกี่ยวกับเนื้อหานั้นๆ ต่อจากนั้นเป็นการสรุปความเข้าใจ (Generalization) ซึ่งจะเป็นการเสริมความเข้าใจให้มากขึ้น

4. การสอนขั้นต่อไปเป็นการฝึกทักษะ (Practice) ซึ่งเป็นการฝึกฝนทักษะเกี่ยวกับความรู้ที่ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฝึกฝนนั้นด้วย และเน้นกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ ขั้นสุดท้ายคือ การประเมินผล (Evaluation) เพื่อวัดและประเมินผลการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมง ทั้งนี้เพื่อให้ทราบว่า การสอนนั้นได้ผลมากน้อยแค่ไหน และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้หรือไม่ การวัดผลในท้ายชั่วโมงของการสอนนั้นควรใช้เวลาสั้นๆ แต่จะครอบคลุมความรู้ที่ได้เรียนไปทั้งหมด

5. ในการสอนภาษาอังกฤษ การฝึกทักษะเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ และต้องใช้เวลาในการฝึก สิ่งสำคัญควรจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะในรูปของคำ วลี และประโยค จนเกิดความเคยชินในรูปของ Pattern Practice และเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฝึก สามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายองค์ประกอบต่างๆ ที่ครูภาษาอังกฤษจะต้องศึกษาก่อนดำเนินการสอนได้
2. อธิบายลักษณะต่างๆ ของกิจกรรมการสอนในชั้นเรียนได้
3. อธิบายวิธีสอนภาษาต่างประเทศแบบต่างๆ และแนวทางการเลือกใช้ได้
4. อธิบายแนวทางการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ได้
5. อธิบายการนำความรู้ในด้านภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนได้
6. บอกขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไป และอธิบายความสำคัญของการสอนในแต่ละขั้นตอนได้
7. บอกความสำคัญและยกตัวอย่างเทคนิคการฝึกทักษะในการสอนภาษาอังกฤษได้

1. องค์ประกอบในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้เป็นที่น่าสนใจแก่นักเรียนนั้น ครูจะต้องศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

1.1 นักเรียน

ข้อมูลในด้านต่างๆ เกี่ยวกับนักเรียนซึ่งครูจะต้องให้ความสนใจ และนำมาพิจารณาในการจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย

1. วัย (Age) การสอนเด็กในแต่ละวัยนั้นครูจะต้องดำเนินการสอนในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องคำนึงถึงลักษณะการเรียนรู้ของเด็กในแต่ละวัยที่ไม่เหมือนกัน ซึ่งอาจจะแบ่งลักษณะเฉพาะของเด็กในแต่ละวัยออกเป็น

(1) ระดับอนุบาลหรือเด็กเล็ก (preschool) การสอนเด็กในวัยนี้ไม่จำเป็นต้องใช้เทคนิควิทยาใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะเด็กจะเรียนเหมือนกับภาษาพื้นเมืองของตนเอง สิ่งที่สำคัญก็คือสถานการณ์รอบตัวเด็กควรจัดสิ่งต่าง ๆ ให้เหมาะสม เด็กในระดับนี้สามารถจะเรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ถ้าอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ใช้ภาษาต่างประเทศนั้นเป็นสื่อกลางของการติดต่อ

(2) ระดับประถมศึกษา (primary school) การสอนเด็กในระดับนี้จำเป็นต้องอาศัยวิธีการสอนที่ดีเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย เด็กจะสามารถเรียนได้ดีด้วยวิธีการสอนที่มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเรียนโดยใช้เกมส์ หรือเรียนปนเล่น นอกจากนี้เด็กในระดับนี้ยังสามารถที่จะเลียนแบบเสียงต่าง ๆ โดยการท่องจำได้ถูกต้องเป็นอย่างดีอีกด้วย

(3) ระดับมัธยมศึกษา (secondary school) เด็กในระดับนี้เรียนเพื่อต้องการให้ได้คะแนนดี หรือเพื่อมุ่งหวังรางวัลต่างๆ ที่ครูหรือผู้ปกครองตั้งไว้ เด็กจะสามารถออกเสียงได้ถูกต้องและเรียนไวยากรณ์ได้อย่างตั้งใจ วิธีสอนเด็กในระดับนี้ครูจะต้องคำนึงถึงความพร้อมของเด็กที่จะเรียน งานที่ให้เด็กทำจะต้องเป็นงานที่เด็กพอใจจะทำด้วย การเรียนการสอนจึงจะได้ผลดี

(4) ระดับอุดมศึกษาและผู้ใหญ่ (college, university, and other adult groups) เด็กที่โตแล้วในระดับผู้ใหญ่สามารถเรียนได้ผลดีและรวดเร็วถ้าจัดการเรียนการสอนให้มีระเบียบแบบแผน โดยที่ผู้ใหญ่จะมีจุดมุ่งหมายในการเรียนอย่างแท้จริงมากกว่าที่จะเรียนเพื่อความสนุกสนาน หรือเพื่อกิจกรรมบางอย่าง แต่ในด้านการเลียนแบบเสียงหรือสำเนียงนั้นทำได้ยาก จำเป็นจะต้องใช้ความตั้งใจอย่างแท้จริง และใช้อุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ เข้ามาช่วย อย่างไรก็ตามความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นจะค่อยลดน้อยลงไปเมื่ออายุเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะไม่มีความสามารถในการเรียนเสียเลย ความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้ที่อยู่ในวัยนี้จะมีมากที่สุดเมื่ออายุ 21 ปี และจะค่อยๆ ลดน้อยลงจนถึง 41 ปี ซึ่งในเกณฑ์อายุระหว่าง 21-41 ปีนี้ เป็นช่วงที่ยังมีความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศ

อย่างไรก็ตามการเรียนภาษาต่างประเทศของผู้ใหญ่ในระดับนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ ด้วย เช่น พื้นฐานความรู้ทางด้านภาษาต่างประเทศ ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ รวมทั้งการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ สิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนประกอบทำให้การเรียนภาษาต่างประเทศได้ผลมากขึ้น แม้กระทั่งผู้มีอายุ 41 ปีก็อาจจะสามารถเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีกว่าผู้ที่มีอายุ 21 ปี ถ้ามีองค์ประกอบในการเรียนภาษาต่างประเทศตั้งได้กล่าวมาแล้ว

2. ระดับการศึกษา (Education level) พื้นฐานหรือความรู้เดิมของนักเรียนในการเรียนภาษาต่างประเทศก็เป็นสิ่งสำคัญในการสอนเด็กที่ครูควรจะต้องศึกษา ระดับการศึกษาทางภาษาต่างประเทศของเด็กในชั้นประถมศึกษา มัธยมศึกษา หรือระดับอุดมศึกษานั้นแตกต่างกันมาก ซึ่งหมายรวมไปถึงความสามารถในการใช้ภาษาด้วย สิ่งที่สามารถจะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกันในการเรียนภาษาต่างประเทศคือ ความสามารถในการเรียนรู้เรื่องศัพท์ (Vocabulary) และความสามารถในการใช้ภาษาของเด็ก จะเห็นได้ว่าการเริ่มสอนเด็กนั้น ครูมักจะทำการทดสอบเด็กก่อนว่าเด็กที่จะทำการสอนนั้นมีพื้นฐานความรู้ทางภาษาต่างประเทศมากน้อยแค่ไหน เพื่อจะได้ทำการสอนให้ถูกต้องและต่อเนื่องกันไปได้

3. ความสามารถของเด็ก (Capacity) ความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศของเด็กแต่ละคนนั้นจะไม่เท่ากัน เด็กบางคนอาจจะเรียนได้ดีโดยใช้วิธีการท่องจำเป็นประโยชน์ ๆ ไป หรือบางคนอาจจะเรียนได้ดีด้วยการใช้กฎเกณฑ์ต่างๆ ในการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นความสามารถในการเรียนรู้ของเด็กจะไม่เท่ากัน ซึ่งหมายรวมไปถึงปริมาณความรู้ความสามารถที่เด็กจะได้รับจากการสอนของครูด้วย เช่น เด็กบางคนอาจจะอ่านข้อความตอนหนึ่งได้อย่างเข้าใจจากการอ่านเพียง 3 ครั้ง ส่วนเด็กอีกคนหนึ่งอาจจะต้องใช้เวลาอ่านถึง 8 ครั้งจึงจะเข้าใจได้ ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ครูก็ควรจะคำนึงถึงข้อนี้ด้วย และควรให้เด็กเรียนตามโปรแกรมการเรียนการสอนที่ได้จัดเป็นขั้นเป็นตอนไป จะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ในระดับใกล้เคียงกันได้

1.2 กิจกรรมการสอน

ในการดำเนินการสอน รวมทั้งการฝึกทักษะให้แก่แก่นักเรียนนั้น กิจกรรมการสอนที่จัดขึ้นในชั้นเรียนสำหรับการสอนในแต่ละคาบเวลาย่อมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาและผลที่คาดหวังผู้เรียนจะได้รับความรู้มากที่สุด กิจกรรมการสอนในชั้นเรียนโดยทั่วไปจะประกอบกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

1. การอธิบาย

การอธิบาย หมายถึงการพูดบรรยายโดยผู้สอนเป็นระยะเวลาประมาณ 50 นาที ซึ่งอาจจะตลอดชั่วโมงของการสอนก็ได้ การสอนในลักษณะนี้เหมาะสมกับเด็กโตซึ่งมีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไป เนื่องจากมีความสนใจในด้านการฟังสูงแล้ว สำหรับการสอนภาษาอังกฤษนั้น

การอธิบายไม่ควรจะนานเกิน 15 นาที ซึ่งเพียงพอที่จะอธิบายความรู้ต่าง ๆ ทางด้านภาษาให้แก่ผู้เรียน ดังนั้น ผู้สอนจึงควรเตรียมเรื่องราวที่จะสอนอย่างพร้อมมูล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ที่จะสอนได้ นอกจากนี้ การตั้งคำถามในระหว่างการอธิบาย และหลังการอธิบายก็จะเป็นการทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนอีกด้วย

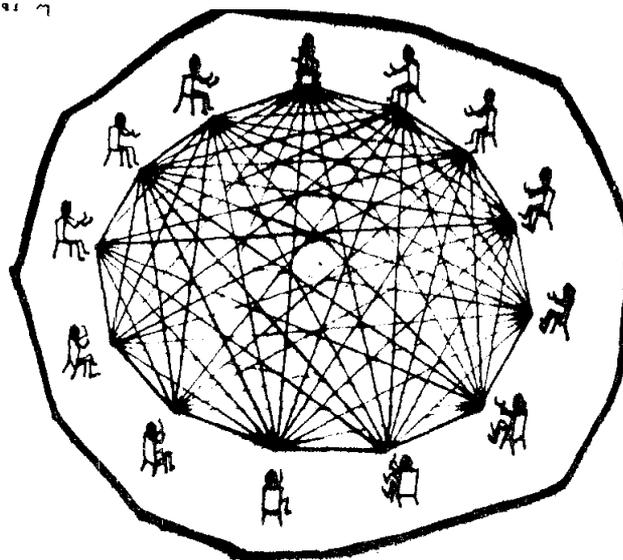
2. การทบทวน

การทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้นใช้กันมากในการสอนภาษาอังกฤษ และใช้เวลาประมาณ 1 ใน 4 ของเวลาที่สอน ซึ่งในบางครั้งผู้สอนอาจจะเข้าใจสับสนว่า การทบทวนเหมือนกับการให้นักเรียนตอบคำถามของครูทั้งชั้น ซึ่งโดยแท้จริงแล้วอาจจะมีลักษณะที่คล้ายกันแต่ไม่เหมือนกันโดยที่เดี๋ยวนัก ซึ่งในการทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนนั้น นักเรียนจะเป็นผู้ตอบคำถามของครูในแนวทางที่ครูได้กำหนดไว้ ดังนั้น ผู้สอนจึงจะต้องเตรียมการสอนไว้ล่วงหน้า โดยการเตรียมคำถาม และแนวการตอบไว้ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีการเรียนรู้เกิดขึ้น

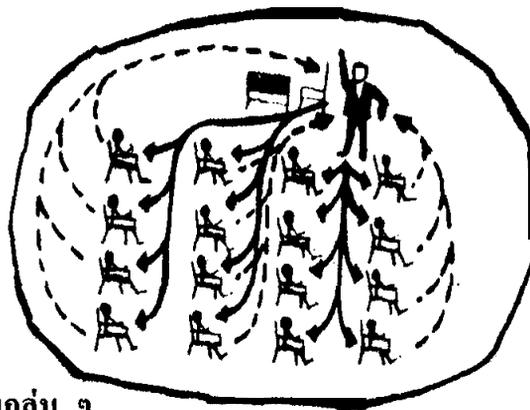
3. การให้นักเรียนพูดทั้งชั้น

ในกรณีนี้อาจจะรวมถึงการให้นักเรียนตอบคำถามของครูทั้งชั้นรวมกัน ซึ่งก็จะเป็นการทบทวนความรู้ แต่ในบางครั้งการตอบคำถามนั้นก็เป็นการตอบที่นอกเหนือจากการกำหนดของครู เป็นการแสดงความคิดเห็นของนักเรียนเอง ซึ่งเป็นการให้ความรู้แก่นักเรียนคนอื่น ๆ ในชั้นเดียวกัน หรือให้นักเรียนถกเถียงปัญหาที่กัน กิจกรรมการสอนลักษณะนี้ถ้าอุปกรณ์ภายในชั้นเรียนสามารถเคลื่อนย้ายได้ จะทำให้สะดวกต่อการจัดกิจกรรม และทำให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสอภิปรายร่วมกัน (ขอให้ดูรูปประกอบ) การที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นหน้ากัน โดยการจัดเก้าอี้ที่นั่งให้อยู่ในรูปวงกลม และครูเข้าร่วมในกิจกรรมด้วย จะทำให้บรรยากาศเป็นกันเองขึ้น อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมการสอนในลักษณะนี้ ผู้สอนจะต้องคอยควบคุมชั้นเรียนให้ดำเนินไปตามที่ต้องการด้วย อาจจะเป็นการตั้งคำถามที่น่าสนใจให้แก่ผู้เรียน และให้นักเรียนได้ช่วยกันอภิปรายเพื่อเป็นการแก้ปัญหาร่วมกัน ๆ

นักเรียนสามารถร่วมอภิปราย
และสื่อสารถึงกันได้โดยตรง

การจัดชั้นเรียนในลักษณะนี้ครูเป็นผู้สอน
การโต้ตอบของนักเรียนต่อครูมีน้อยมาก

4. การให้นักเรียนพูดเป็นกลุ่ม ๆ

การให้นักเรียนพูดหรืออภิปรายกันทั้งชั้นนั้น จะทำให้นักเรียนที่เรียนดีเพียงบางคนได้มีโอกาสพูด อภิปราย หรือตอบข้อซักถามของครูได้ตลอดของชั่วโมงการเรียน นักเรียนบางคนจะไม่มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นเลย ในบางครั้งจึงควรแบ่งนักเรียนทั้งชั้นออกเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 5-6 กลุ่ม เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว นักเรียนที่อยู่ในแต่ละกลุ่มจะมีโอกาสพูด แสดงความคิดเห็นหรือตอบคำถามของครูได้ นอกจากนี้นักเรียนในแต่ละกลุ่มนั้นจะมีทั้งที่เรียนดีและเรียนอ่อนปนกัน ทำให้มีโอกาสช่วยเหลือกัน นักเรียนที่เรียนอ่อนจะมีความมั่นใจในการเรียนและตอบคำถามของครูได้เพิ่มมากขึ้น

5. จัดให้มีการอภิปรายในชั้นเรียน

ลักษณะของกิจกรรมการสอนแบบนี้ จะเป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียนทั้งชั้นเป็นกลุ่มย่อย และให้แต่ละกลุ่มดำเนินการอภิปรายหรืออธิบายในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ครูกำหนด โดยให้นักเรียนได้มีโอกาสจัดเตรียม และศึกษาเนื้อเรื่องที่จะนำมาพูดอภิปรายไว้ก่อนล่วงหน้า ในบางครั้งกิจกรรมการสอนแบบนี้อาจจะอยู่ในลักษณะการจัดโต๊ะที่ในหัวข้อเรื่องที่นักเรียนได้เตรียมไว้แล้ว ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ฟัง และเพื่อนนักเรียนอื่น ๆ มากขึ้น

6. การสอนเป็นรายบุคคล

นักเรียนแต่ละคนถึงแม้ว่าจะได้รับการสอนจากครูเท่าเทียมกันหรือเหมือนกัน แม้กระทั่งอ่านหนังสือในเรื่องเดียวกันก็ตาม ความสามารถในการรับรู้และการเรียนรู้ย่อมจะแตกต่างกัน รวมทั้งประสบการณ์เดิมของนักเรียนด้วย ดังนั้น ในบางครั้งการที่ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนเขียนเรียงความในหัวข้อเรื่องตามความสนใจของนักเรียน จะทำให้ครูมีโอกาสทราบความสามารถของผู้เรียนในด้านการใช้ภาษาด้วย ครูจึงควรสนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพูด ตอบคำถามของครูเป็นรายบุคคล ให้กำลังใจ และไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิด หรือสิ่งที่ร้ายแรง ถ้านักเรียนไม่สามารถตอบคำถามของครูได้ ควรสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่มีผลการเรียนที่ไม่ใคร่ดีนัก ครูอาจจะเรียกมาซักถามปัญหาการเรียน ให้กำลังใจหรือหาทางช่วยเหลือเพื่อแก้ไขปัญหาการเรียนอ่อนของนักเรียนด้วยเท่าที่จะสามารถทำได้

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. เมื่อได้รับมอบหมายให้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ก่อนที่จะดำเนินการสอน ท่านควรศึกษาและหาข้อมูลในเรื่องใดบ้าง
2. ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะใด เพื่อให้การสอนประสบความสำเร็จ
3. การสอนในแต่ละคาบเวลา ครูควรจัดกิจกรรมในลักษณะใดบ้าง จึงจะทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายการเรียน

2. วิธีสอนแบบต่าง ๆ

วิธีสอนภาษาต่างประเทศมีอยู่หลายวิธีด้วยกัน การเลือกใช้วิธีสอนใดที่เหมาะสมนั้น ครูจะต้องคำนึงถึงเนื้อเรื่องที่จะสอน การวางแผนการจัดกิจกรรมการสอน การใช้อุปกรณ์ การสอนให้สอดคล้องกับวัยและระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน สำหรับวิธีสอนที่คาดว่าเป็นหลักและเป็นที่รู้จักในปัจจุบัน จะได้กล่าวโดยย่อดังต่อไปนี้

1) Grammar-Translation Method เป็นวิธีสอนแบบดั้งเดิมและใช้กันมานานแล้ว มุ่งให้ผู้เรียนท่องจำกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางไวยากรณ์ เน้นการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยการแปลให้เป็นภาษาพื้นเมือง ฝึกทำแบบฝึกหัดในด้านไวยากรณ์ และการแปลโดยการเขียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนท่องจำคำศัพท์เป็นจำนวนมาก

2) Direct Method เป็นวิธีสอนซึ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจากผู้ที่เป็เจ้าของภาษาโดยตรง การเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ การใช้โครงสร้างประโยคจะใช้วิธีการสาธิต การแสดง หรือการจัดสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกัน ตลอดจนการฝึกทักษะเป็นภาษาต่างประเทศทั้งหมด

3) Audio-lingual Method วิธีสอนซึ่งเน้นให้ผู้เรียนจดจำและเลียนแบบ เสียง คำ ประโยค ในรูปของบทสนทนาจากผู้ที่เป็เจ้าของภาษา เพื่อให้สามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้ รวมทั้งการอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง น้ำเสียง การเน้นเสียง การออกเสียง โครงสร้างของคำ และประโยค ตลอดจนจัดให้มีการฝึกทักษะในลักษณะของ Pattern Practice เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพูดและใช้ภาษาจนเกิดความเคยชิน ส่งเสริมให้มีการใช้อุปกรณ์การสอน และห้องปฏิบัติการทางภาษา

4) Silent Way วิธีสอนแบบนี้เน้นความเข้าใจของผู้เรียน และการใช้ความสามารถในการใช้ภาษาด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือ ชี้แนะ แสดงท่าทาง ออกเสียงเป็นแบบอย่าง เท่านั้นโดยใช้อุปกรณ์ประกอบด้วยไม้สีต่างๆ ร่วมกับอุปกรณ์การสอนอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อ

เป็นการเชื่อมโยงระหว่างความรู้ในด้านภาษาที่สอน และอุปกรณ์ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นวัตถุที่มีสี และเป็นตัวแทนของเสียง ศัพท์ ประโยคที่จะทำการสอน เมื่อเปลี่ยนสีก็จะเป็นการเปลี่ยนเสียง ศัพท์ หรือประโยคตามที่กำหนดไว้ตามสี วิธีสอนแบบนี้คิดค้นขึ้นโดย Caleb Gattegno ในปี 1963 ซึ่งมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ เกิดความคิดด้วยตนเองในการเรียนภาษา แล้วจึงเป็นการฝึกทักษะโดยการชี้แจงให้ส่วนประกอบ แทนคำสั่งหรือการพูดของครู

5) Total Physical Response Method วิธีสอนซึ่งได้คิดค้นขึ้นหลังจาก Audio-lingual Method นอกจากจะเห็นความสำคัญของการฝึกทักษะแล้ว ยังเน้นและส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนเป็นสำคัญวิธีสอนแบบนี้ James Asher ได้เป็นผู้คิดค้นขึ้น โดยเน้นการตอบสนองของผู้เรียน การกระทำ และการแสดงออกในลักษณะของกิจกรรมเมื่อผู้เรียนมีความเข้าใจในด้านภาษาแล้ว ทักษะต่างๆในด้านภาษาจะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนเข้าใจคำสั่งหรือท่าทาง ลักษณะการแสดงออกของครู และนักเรียนจะปฏิบัติตาม หรือปฏิบัติตามด้วยตนเองเมื่อเข้าใจทักษะนั้นๆ

6) Suggestopedia วิธีการสอนแบบนี้พัฒนาขึ้นโดยนักจิตวิทยาชาวบัลแกเรียชื่อGeorgi Lozanov ซึ่งเน้นการจัดสภาพแวดล้อม ให้เป็นที่พึงพอใจในการเรียน การใช้ดนตรีเบาๆ เป็นส่วนประกอบ และการไม่บังคับจิตใจ หรืออิริยาบถในการเรียน จะทำให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย มีความมั่นใจในการเรียน การฝึกทักษะจะเป็นลักษณะของกิจกรรมกลุ่ม เกมส์ การแสดงต่างๆ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นตามลักษณะธรรมชาติและผู้เรียนจะสามารถใช้ความสามารถของตนเองในการเรียน การฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับความกดดันใดๆทั้งสิ้น ผู้สอนจะต้องจัดสภาพแวดล้อม ดำเนินการต่างๆเพื่อเป็นการชักชวนให้ผู้เรียนเกิดความอยากเรียนขึ้น

7) Community Language Learning วิธีการสอนแบบนี้ เน้นการเรียนร่วมกันเป็นกลุ่ม การตกลง และช่วยเหลือกันเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น ผู้ที่ริเริ่มแนวคิดโดยการนำหลักจิตวิทยาการปรึกษาหารือมาร่วมในการสอนคือ Charles A. Curran วิธีการสอนแบบนี้ ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน กับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกัน โดยในระดับผู้สอนจะให้คำแนะนำให้คำปรึกษา กระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงออก พูด หรือช่วยกันทำกิจกรรมในลักษณะของกลุ่ม ร่วมกันหรือช่วยกันแก้ไขข้อบกพร่อง อุปกรณ์ที่ใช้จะเป็นเทปบันทึกเสียง เพื่อให้ให้นักเรียนได้ฟังเสียงของตนเองและจัดที่นั่งเป็นรูปวงกลมเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้เห็นกันทั้งหมด นักเรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ภาษาที่ต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นเสียง ศัพท์ หรือประโยค แล้วนักเรียนจะร่วมกันแบ่งความรู้ที่เรียนมาให้เพื่อน หรือรับความรู้เพิ่มเติมจากเพื่อนในเวลาเดียวกัน จะทำให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งครูจะเป็นผู้ให้คำแนะนำ หรือแก้ไขข้อบกพร่องเล็กๆ น้อยๆ เท่านั้น

8) Communicative Approach เป็นแนวคิดทฤษฎีภาษาเชิงทฤษฎีซึ่งเน้นการใช้

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หรือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อความหมายได้ตามสภาพของสังคม สถานการณ์ และความจำเป็น โดยจะเน้นทักษะในด้านการพูดเป็นส่วนใหญ่ ในบางครั้งอาจจะมีชื่อเรียกว่า Functional-Notional Approach โดยผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาในขอบเขตหรือในระดับที่อย่างน้อยที่สุดสามารถสื่อความหมายในสังคมได้ (Threshold level) กำหนดให้ผู้เรียนสามารถพูด บอกกล่าว เล่าเรื่องราว แสดงความคิดเห็น กล่าวแนะนำ และอื่นๆ ภายในหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้เท่านั้นซึ่งความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายในขอบเขตเฉพาะเรื่องนั้น จะรวมถึงความถูกต้องในการออกเสียง การเน้นเสียง และการใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องด้วย รวมทั้งการฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาในเฉพาะเรื่องที่สนใจ

ปัจจุบันวิธีสอนได้รับการพัฒนาและปรับปรุงตามความเหมาะสมของการสอนทำให้เกิดมีวิธีสอนอยู่มากมายซึ่งจะมีข้อดีและข้อจำกัดที่แตกต่างกันออกไป ในการพิจารณาว่าวิธีสอนแบบใดจะให้ผลดีต่อการสอนมากที่สุดนั้น จำเป็นจะต้องพิจารณาวิธีสอนในแนวทางต่อไปนี้

1) พิจารณาคู่มือของวิธีสอนนั้นว่า อะไรเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญ เหมาะสมหรือสอดคล้องกับเนื้อเรื่องที่จะสอน และการสอนของครูหรือไม่

2) พิจารณาเทคนิคการสอนของวิธีสอนซึ่งครูสามารถปฏิบัติได้ และจะทำให้การสอนประสบความสำเร็จ โดยใช้เวลาน้อยที่สุด

3) เทคนิคการสอนนั้นเป็นที่น่าสนใจของผู้เรียนหรือไม่ และควรนำมาสอนสำหรับผู้เรียนในระดับใด จึงจะประสบความสำเร็จมากที่สุด

4) พิจารณาว่า เทคนิคการสอนของวิธีสอนแบบใดที่จะสามารถนำไปใช้ได้ ผลดีสำหรับผู้เรียนซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านพื้นฐานความรู้ และอื่นๆ

5) พิจารณาเทคนิคการสอนที่ครูคาดว่าจะสามารถนำมาปรับใช้ให้ได้ผลดี และไม่เป็นภาระหนักเกินไปสำหรับครูในการเตรียมการสอน ทั้งนี้เทคนิคการสอนบางอย่างทำให้ครูต้องเตรียมตัวเป็นวัน ๆ เพื่อทำการสอนเพียงชั่วโมงเดียวเท่านั้น ซึ่งทำให้เสียเวลาและเป็นภาระที่หนักสำหรับครูมากเกินไปในการเตรียมการสอน

การเลือกวิธีสอนที่เหมาะสมนั้น ครูจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายในการสอนก่อนแล้วจึงวางแผนจัดกิจกรรมการสอน เลือกวิธีสอน และดำเนินการสอนให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ และเนื้อเรื่องที่จะสอนด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

1. ท่านคิดว่าวิธีสอนแบบใดที่น่าจะเหมาะสมสำหรับการสอนวิชาภาษาอังกฤษในปัจจุบัน จงแสดงความคิดเห็น
2. ครูจะมีแนวทางในการเลือกวิธีสอนอย่างไร จึงจะเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายในการสอน

3. การสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์

โดยทั่วไปแล้ว การสอนภาษาต่างประเทศจะให้ได้ผลดี จำเป็นต้องอาศัยวิธีการทางจิตวิทยาและหลักภาษาศาสตร์ ซึ่งการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ Robert Lado ได้ระบุไว้ในหนังสือ Language Teaching : A Scientific Approach ประกอบด้วยแนวทางในการสอน โดยสังเขปดังต่อไปนี้

1) สอนพูดก่อนการสอนเขียน

ในการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูควรสอนให้นักเรียนคุ้นเคยกับการฟังเสียง ภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะได้จากการที่ครูพูดเอง ฟังวิทยุ เครื่องบันทึกเสียง โดยหลักการแล้วควรให้นักเรียนได้ฟังสำเนียงและเสียงภาษาอังกฤษอย่างแท้จริง เพื่อให้นักเรียนได้คุ้นเคยกับการฟังเสียง เข้าใจความหมาย และควบคุมไปกับการสอนพูดให้แก่ นักเรียนด้วย ซึ่งอาจจะเริ่มจากการพูดตามครู หัดพูดประโยคสั้นๆ ให้ถูกต้องก่อน จนเกิดความเคยชินที่จะพูดประโยคนั้นๆ จากนั้นจึงจะเป็นการสอนการอ่าน และการเขียนต่อไป

2) สอนประโยคสั้นๆ ที่เป็นพื้นฐานและฝึกให้เกิดความเคยชิน

ครูควรสอนประโยคสั้นๆ ที่ใช้สนทนาในชีวิตประจำวันโดยการฝึกให้นักเรียนท่องจำ และสามารถใช้อย่างถูกต้องทั้งการออกเสียงสูงต่ำสำเนียงของภาษา และการเข้าใจความหมาย นักภาษาศาสตร์สนับสนุนการใช้บทสนทนาสั้นๆ ในการสอนภาษาอังกฤษ และเชื่อว่าเป็นการสอนที่จะทำให้เกิดผลดีด้วย เนื่องจากในบทสนทนานั้นจะมีคำต่างๆ ในรูปของประโยค และโครงสร้างของภาษารวมทั้งความหมาย ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงลักษณะและโครงสร้างของภาษาที่แท้จริง นักเรียนจะสามารถนำไปใช้ได้ทันทีถ้าสามารถจำประโยคเหล่านั้นได้เช่นบทสนทนาสั้นๆ ที่ใช้ในครอบครัว ในโรงเรียน ในการซื้อของ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ครูควรตั้งข้อสังเกตว่านักเรียนไม่สามารถที่จะจดจำบทสนทนา หรือประโยคที่เป็นภาษาอังกฤษได้นานกว่าภาษาของตนเอง นักเรียนอาจจะจับเสียง หรือสำเนียงได้ไม่ครบทุกคำพูด หรืออาจฟังได้ไม่ชัดเจน ไม่คุ้นหู และอาจลืมประโยคนั้นในเวลาต่อมา ดังนั้นครูจึงควรพยายามฝึกทักษะให้นักเรียนสามารถท่องจำประโยคสั้นๆ ในบทสนทนา (Dialogues) และสามารถนำมาเป็นแบบอย่างในการพูด การเขียนสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่อไป ตัวอย่างบทสนทนาต่างๆ ที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น

In formal Greetings and Farewells

Dick	Hi! How are you?
Helen	Fine, thanks-and you?
Dick	Just fine. Where are you going?

Helen To the library.
Dick O.K. I'll see you later, So long.
Helen So long.

(English Teaching Forum Volume X)

3) ควรจำกัดและกำหนดคำศัพท์ในการสอน

จำนวนคำศัพท์ที่นักเรียนเข้าใจความหมาย และสามารถใช้อย่างถูกต้อง จะสามารถกำหนดความสามารถของนักเรียนได้ว่า มีความรู้และความสามารถในการใช้ภาษามากน้อยเพียงใด อย่างไรก็ตามในการสอนคำศัพท์ให้แก่ักเรียนแต่ละครั้ง ครูไม่ควรสอนจำนวนคำศัพท์ให้มากเกินไปจนเกินความสามารถของนักเรียนที่จะเรียนรู้ได้ ในช่วงระยะเวลาหนึ่งๆ ทั้งนี้เนื่องจากคำศัพท์ต่างๆนั้น ถึงแม้ว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้เป็นจำนวนมากแต่ก็ไม่สามารถที่จะนำไปใช้ในทักษะต่างๆ ของภาษาได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงควรให้นักเรียนได้ท่องจำคำศัพท์ควบคู่ไปกับการเข้าใจความหมาย และการใช้คำศัพท์นั้นในรูปของประโยค รวมทั้งการออกเสียงคำๆ นั้นในประโยคได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ครูควรคำนึงถึงระดับความรู้พื้นฐานของนักเรียนในด้านประโยคและโครงสร้างของภาษา รวมทั้งความสามารถในการเรียนด้วย

4) สอนให้ทราบถึงปัญหาและการเปรียบเทียบ

ครูควรจะได้อธิบาย และชี้แจงให้นักเรียนได้ทราบถึงปัญหาในการออกเสียง และการเปรียบเทียบ ซึ่งอาจจะเริ่มตั้งแต่หน่วยเสียง เช่น เสียง 'ท' ในภาษาไทย เปรียบเทียบว่า คล้ายคลึง เหมือน หรือแตกต่างกับเสียง 'th' ในคำ 'this' และ 't' ในคำว่า 'Tom' ในภาษาอังกฤษอย่างไร รวมทั้งใช้ความรู้ในด้านภาษาศาสตร์ อธิบายวิธีการเปล่งเสียง 't' 'th' 'ท' ว่าควรจะทำอย่างไร จึงจะสามารถออกเสียงได้อย่างถูกต้อง นอกจากหน่วยเสียงแล้ว ครูควรอธิบาย และชี้ให้เห็นปัญหา เปรียบเทียบความคล้ายคลึง ความแตกต่างในเรื่องของคำ ประโยค และโครงสร้างของภาษาด้วยในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งการฝึกทักษะในเรื่องดังกล่าวบ่อยๆ และสม่ำเสมอจนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษาใหม่ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ควรจะทำไปอย่างช้าๆ เพื่อให้บังเกิดผลสูงสุด

5) สอนให้เข้าใจโครงสร้างภาษาเป็นลำดับขั้น

โครงสร้างของภาษาจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการสอนให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้ดีกว่า การเริ่มต้นจากการสอนเสียงหรือคำ ซึ่งลำดับขั้นตอนการสอนและการฝึกหัดเกี่ยวกับโครงสร้างภาษามีดังต่อไปนี้

1. เริ่มต้นจากการสอนประโยคพื้นฐาน อธิบายหน้าที่ของคำในประโยค การเรียงลำดับคำ และประโยคในลักษณะต่างๆ เช่น ประโยคคำถาม ประโยคที่เกี่ยวกับการขอร้อง การแสดงความยินดี การตอบรับ รวมทั้งประโยคบอกเล่าธรรมดา

2. ค่อยๆ เพิ่มคำ หรือขยายรูปแบบประโยคจากประโยคพื้นฐานเดิมให้ยากขึ้น เช่น สอนประโยคคำถามธรรมดา ก่อน แล้วจึงสอนประโยคคำถามที่ต้องใช้คำ Question word ต่อไป

3. คำนึงถึงความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นควรแบ่ง และอธิบายแต่ละขั้นตอนในการสอนอย่างละเอียด เพื่อให้ให้นักเรียนที่เรียนด้อยก็สามารถเรียนได้ อย่างเข้าใจ

4. ครูควรเลือกบทสนทนาที่มีโครงสร้างประโยคถูกต้อง และให้ผู้เรียนสามารถจด จำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ รวมทั้งเป็นบทสนทนาที่ครูสามารถสอน และอธิบายลักษณะโครงสร้าง ของประโยคให้นักเรียนได้เข้าใจได้ตามหลักภาษาศาสตร์

6) ฝึกฝนการใช้ภาษาอยู่เสมอ

เพื่อที่จะให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้เป็นอย่างดีนั้น หลักทั่วๆ ไปของการสอนภาษา ต่างประเทศที่สำคัญประการหนึ่งก็คือ ควรให้เด็กได้ฝึกฝนภาษานั้น ๆ อยู่เสมอในระหว่างการเรียน ซึ่งจะสามารถทำให้เด็กสามารถใช้ภาษาได้อย่างดี นักจิตวิทยาและนักภาษาศาสตร์ได้ยอมรับว่า ความสามารถในการใช้ภาษาของเด็ก ตลอดจนความแม่นยำและความสามารถใช้ภาษาได้เป็น เวลานานนั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนเวลาที่เด็กใช้ไปในการฝึกฝนภาษาต่างประเทศด้วย

วิธีการฝึกฝนภาษาให้แก่ผู้เรียนนั้น มีอยู่หลายวิธีการด้วยกัน การใช้ห้องปฏิบัติการ ภาษาก็เป็นอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งให้ผลดีแก่ผู้เรียน อย่างไรก็ตาม การฝึกฝนในชั้นเรียนนั้นควรจะอยู่ใน รูปของการฝึกฝนแบบ Pattern Practice ซึ่งเด็กทุกคนในชั้นเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ ด้วย

สำหรับการแปลจากภาษาพื้นเมืองเป็นภาษาต่างประเทศ หรือในทางตรงกันข้ามนั้น ไม่สามารถนำมาทดแทนการฝึกฝนทางด้านภาษาได้ เนื่องจากความหมายของคำในภาษาพื้นเมือง และในภาษาต่างประเทศจะมีความหมายไม่ตรงกันนัก อาจจะมีเพียงไม่กี่คำซึ่งอยู่ในลักษณะของ คำนาม หรือคำเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ ที่อาจจะมีความหมายตรงกันได้ แต่ความหมายของคำ ส่วนใหญ่จะไม่ตรงกัน เนื่องจากรากฐานทางวัฒนธรรม ประเพณี และความเป็นอยู่ของชนชาตินั้น ๆ ที่แตกต่างกัน การแปลความหมายโดยการใช้คำต่อคำนั้น จะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจที่ผิด เกี่ยวกับการใช้ภาษาต่างประเทศ และทำให้การแต่งประโยคที่เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาผิดไปด้วย

7) ให้สามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้

ภาษาคือเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร ดังนั้น จึงควรสอนให้ผู้เรียนสามารถนำภาษา ไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้ ให้เหมาะสมกับเวลา และสถานที่ สามารถนำรูปแบบของภาษา ไปใช้ได้ถูกต้องตามความต้องการของผู้ใช้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของการถามคำถามหรือการ ตอบคำถาม ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยการฝึกฝนและการมีประสบการณ์ในการใช้ภาษามาพอสมควร นอกจากนี้จังหวะในการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นการถามหรือการตอบ ตลอดจนน้ำเสียงก็เป็นสิ่ง สำคัญในการฝึกฝนด้วย

8) สอนให้เข้าใจเนื้อหาของภาษาที่ถูกต้อง

วัฒนธรรมและประเพณีมีส่วนเกี่ยวข้องกับเนื้อหา (content) ของภาษาที่ใช้ด้วยความหมายของคำศัพท์บางคำ หรือประโยคบางประโยคจะเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของชาติเจ้าของภาษานั้น ๆ ดังนั้นการใช้ภาษาในการสื่อความหมาย ผู้ใช้จึงควรจะได้เข้าใจและศึกษาเนื้อหาของภาษาที่ใช้ให้ถูกต้องด้วย นอกจากนี้ในการเรียนรู้เรื่องภาษานั้นควรจะสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง และสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักพัฒนาความรู้ความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้สอนควรจะได้ศึกษาแนวทางการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อนำไปใช้ในการสอนในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

1. เพราะเหตุใดนักภาษาศาสตร์จึงเห็นว่าการสอนภาษาอังกฤษในรูปของบทสนทนาจะให้ผลดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เมื่อเริ่มสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ผู้สอนควรจะเริ่มสอนอย่างไร ตามหลักการสอนแบบภาษาศาสตร์
3. การสอนคำศัพท์ตามหลักภาษาศาสตร์นั้นควรให้ท่องจำและรู้ความหมายเป็นคำๆ ไป ถูกต้องหรือไม่ เสนอแนะวิธีการที่เห็นสมควรด้วย
4. การสอนให้ผู้เรียนทราบถึงปัญหาการออกเสียง และการเปรียบเทียบ ให้ผลดีอย่างไรในการสอนภาษาอังกฤษ
5. สิ่งใดที่น่าจะเป็นปัญหาในการสอนพูดให้แก่เด็กนักเรียน
6. การที่นักเรียนไม่สามารถออกเสียงบางเสียงในภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง ครูจะมีวิธีการแก้ปัญหาได้อย่างไร

4. หลักการสอนภาษาอังกฤษ

การสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ใน 1 คาบเวลาของการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนประสบความสำเร็จ ควรจะมีลำดับขั้นตอนในการดำเนินการสอนดังต่อไปนี้

4.1 การนำเข้าสู่บทเรียน (Introduction)

ในการเริ่มต้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูอาจจะใช้บทเพลง เกมส์ หรือการสนทนาที่น่าสนใจกับนักเรียนในบางครั้งผู้สอนอาจจะบอกจุดมุ่งหมายของการสอนในคาบเวลานี้ให้ผู้เรียนทราบเพื่อชักจูงให้นักเรียนสนใจในบทเรียนที่จะเรียนต่อไป ซึ่งการเริ่มต้นการสอนนี้ ครูอาจจะใช้อุปกรณ์การสอนเข้ามาเป็นส่วนประกอบเพื่อเรียกร้องให้เด็กสนใจในบทเรียนได้เป็นอย่างดี ใน

การนำเข้าสู่บทเรียนนั้น ครูผู้สอนจะต้องคำนึงถึงบุคลิกภาพของตนเอง ให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นและเลื่อมใสด้วย การแสดงท่าทางประกอบการสอนก็จะเป็นส่วนหนึ่งในการเรียกร้องความสนใจของเด็ก นอกจากนี้การใช้ภาษาและน้ำเสียงก็มีส่วนสำคัญด้วย ครูควรใช้ภาษาที่ถูกต้อง ชัดเจน และดังพอที่เด็กในชั้นจะได้ยินทั่วถึงกัน มีจังหวะในการพูด ไม่ซ้ำจนเด็กเกิดความเบื่อหน่ายหรือเร็วจนเกินไป ควรจะพูดเน้นในสิ่งสำคัญที่จะสอนต่อไป เพื่อเร้าความสนใจของเด็กให้เกิดความอยากรู้อยากเห็นที่จะเรียนมากขึ้น

ในการเริ่มต้นสอนเด็กชั้นแรกนี้ เป็นการสร้างความสนใจให้แก่เด็กเป็นสำคัญ และสร้างความพร้อมเพื่อชักจูงให้เด็กเกิดความคิดต่อไปอีก ครูจึงควรกล่าวถึงสิ่งที่นักเรียนเคยพบเคยเห็นมาก่อน และพยายามเชื่อมโยงสิ่งเหล่านั้นไปสู่สิ่งที่เด็กไม่เคยพบ และเป็นสิ่งใหม่ที่ครูจะต้องสอนต่อไป หรือพยายามดึงความสนใจของเด็กให้เข้าสู่บทเรียนด้วยวิธีต่าง ๆ ซึ่งอาจจะโดยการใช้อุปกรณ์การสอนชนิดต่างๆ โดยที่ครูจะต้องพิจารณาว่า วัสดุอุปกรณ์นั้นตรงกับเนื้อหาที่จะสอนหรือเปล่า ครูใช้ถูกต้องหรือไม่ เหล่านี้เป็นต้น

4.2 การให้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชา (Presentation)

การสอนในขั้นนี้ ผู้สอนจะต้องดำเนินการสอนและจัดกิจกรรมประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่จะเรียนอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ และเนื้อหาวิชาใหม่ ๆ ซึ่งการดำเนินการสอนประกอบด้วยแนวทางดังต่อไปนี้

1) การให้ตัวอย่าง (Examples)

หมายถึงการยกตัวอย่างเป็นจำนวนมากๆ ในเรื่องที่จะทำการสอน เช่น การยกตัวอย่างประโยค การใช้บทเพลงประกอบ หรือเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ที่ใช้ในบทสนทนา ซึ่งสิ่งเหล่านี้ครูจะต้องรู้ว่าเด็กได้ทราบเรื่องราวหรือมีความเข้าใจมาก่อนแล้ว นอกจากนี้การสอนให้เข้าใจความหมาย ครูอาจจะใช้ของจริงเข้ามาประกอบด้วยก็ได้ หรือใช้สิ่งที่อยู่ใกล้ตัวครูมากที่สุด เช่นการสอนเกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย ครูอาจจะยกตัวอย่างจากครูเอง หรือของเด็กนักเรียน การสอนเกี่ยวกับเสื้อผ้า หรือสีต่างๆ ก็เช่นเดียวกัน รูปภาพวัตถุ ของจริง ของเล่น หรือการแสดงกิริยาท่าทางต่างๆ ของครู ก็เป็นแนวทางให้เด็กเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคที่กล่าวออกมาได้

การที่จะทำให้เด็กเข้าใจความหมาย (concept) ของคำใดคำหนึ่ง บางทีครูอาจจะต้องใช้รูปภาพประกอบมากมาย หรือใช้วัตถุหลายชิ้นด้วยกัน เช่น ในการสอนศัพท์คำว่า “pencil” ครูชูดินสอ (ซึ่งอาจจะมีสีเหลือง) ขึ้นให้นักเรียนดูและกล่าวว่า “This is a pencil” ซึ่งจะทำให้เด็กเข้าใจความหมายของคำว่า “pencil” ครูควรจะมีดินสอหลายๆ แท่ง โดยมีขนาดยาวและสั้นต่างๆ กันบ้าง มีหลายสีด้วยกัน และกล่าวถึงดินสอแต่ละแท่งว่า “This is a pencil” เป็นการย้ำให้นักเรียนเข้าใจความหมายว่าสิ่งที่ครูถืออยู่ในมือนั้นว่าเป็นดินสอ ครูไม่ได้

กล่าวถึง “This is yellow” หรือ “This is short” หรือกล่าวถึงวัตถุอื่นใด เป็นต้น

ในบางกรณี คำหรือประโยคที่กล่าวออกมานั้น ไม่สามารถที่จะอธิบายให้เด็กเข้าใจได้โดยการยกตัวอย่าง หรือการแสดงอื่นใดได้ เนื่องจากมีความหมายที่เข้าใจยาก ครูอาจจะใช้คำพูดภาษาอังกฤษที่มีความหมายตรงกัน หรือประโยคที่สามารถอธิบายคำนั้นได้ หรือใช้ภาษาพื้นเมือง (native language) เป็นลำดับสุดท้าย แต่ควรใช้เพียงครั้งเดียว และพยายามใช้ให้น้อยครั้งที่สุด

ตัวอย่างของการสอนคำบางคำ เช่น คำว่า “Good morning” การสอนให้เด็กเข้าใจความหมายของคำนี้ ครูอาจจะใช้รูปภาพ ซึ่งมีดวงอาทิตย์ นาฬิกาบอกเวลา 7.00 น. และรูปชาย 2 คน พบกันบนถนน หรือรูปมารดากำลังปลุกเด็กชายที่นอนอยู่บนเตียง สิ่งเหล่านี้จะเป็นการสื่อความหมายของคำว่า “Good morning” นอกจากนี้ในการสอนของครูในตอนเช้า เวลาเข้าห้องเรียนครูอาจจะกล่าวคำว่า “Good morning” แก่เด็กก็ได้ หรืออาจจะกล่าวเป็นภาษาอังกฤษก่อนและตามด้วยภาษาพื้นเมือง (ในที่นี้หมายถึงภาษาไทย) ของเด็ก ก็จะเป็นการเสริมและช่วยเข้าใจความหมาย ซึ่งอาจจะยากต่อการสื่อความหมายด้วยวิธีอื่น

2) การสรุปความเข้าใจ (Generalization)

หลังจากผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่จะเรียนแล้ว ต่อไปก็จะเป็นการสรุปความเข้าใจ ซึ่งจะเป็นการเสริมความเข้าใจให้มากขึ้น ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ครูสอน โดยการพิจารณาจากตัวอย่างในหลายๆรูปแบบ ในบางครั้งครูอาจจะถามนำเพื่อให้นักเรียนได้สังเกตจากตัวอย่าง เปรียบเทียบความแตกต่าง และให้นักเรียนสรุปความเข้าใจ การสอนในขั้นนี้ถ้าครูมีวิธีการสอนที่ดี ถูกต้อง ก็จะสามารถทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ครูสอนได้อย่างรวดเร็ว และแน่นอนมากขึ้น

การสรุปความเข้าใจนี้ อาจจะกระทำได้ 2 วิธีคือ ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความเข้าใจ และสร้างเป็นกฎขึ้น เช่นในเรื่องของการสอนไวยากรณ์ โดยการพิจารณาจากตัวอย่างหลายๆ ตัวอย่างที่ครูสอนไว้ หรือครูจะช่วยเสริมความเข้าใจให้แก่ให้นักเรียนให้ช่วยกันสรุปความเข้าใจในเรื่องหรือสิ่งที่เรียนมาแล้วก็ได้

4.3 การฝึกทักษะ (Practice)

เป็นการฝึกฝนหลังจากที่นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง หรือเนื้อหาวิชาที่ครูสอน ครูควรฝึกทักษะซ้ำๆ ให้แก่นักเรียนในการเลียนแบบเสียงคำ หรือประโยคที่ถูกต้อง สิ่งสำคัญสำหรับการสอนในขั้นนี้ ก็คือนักเรียนควรจะเข้าใจความหมายของคำ หรือประโยคที่กำลังฝึกทักษะด้วย

ถ้าประโยคที่ต้องการให้เด็กพูดมีความยาวมากเกินไป ครูสามารถจะแบ่งเป็นตอนๆ และฝึกให้เด็กพูดได้ เช่น ประโยคที่ว่า “He went to the zoo yesterday” ถ้าเห็นว่ายากเกินไปก็อาจจะแบ่งออกเป็น 3 ตอนด้วยกันคือ He went - to the zoo - yesterday ในการฝึก

นั้นครูควรจะพูดประโยคนั้น ๆ หลายครั้งก่อน แล้วจึงพูดในตอนแรกว่า He went ให้เด็กพูดตาม 2-3 ครั้ง หลังจากนั้นก็พูดในตอนที่ 2 คือ to the zoo โดยให้เด็กพูดตามอีกเช่นเดียวกัน จากนั้นก็ให้เด็กพูดทั้ง 2 ตอนพร้อมกันเลย เป็น He went to the zoo แล้วจึงให้เด็กฝึกตอนที่ 3 คือ yesterday อีก เสร็จแล้วจึงฝึกทั้งประโยคเลยทีเดียว เป็น He went to the zoo yesterday. อย่างไรก็ตามในการฝึกพูดนั้นเด็กจำเป็นจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่ตนกล่าวออกมา หรือ กล่าวเลียนเสียงประโยคของครูด้วยเช่นกัน

การที่จะให้นักเรียนฝึกทักษะ และเข้าใจความหมายเนื้อหาวิชาที่เรียนได้นั้น นอกจากการใช้อุปกรณ์การสอนเข้ามาเป็นส่วนประกอบ การยกตัวอย่าง การถามคำถาม และการอธิบายแล้วส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เป็นส่วนสำคัญซึ่งครูควรจะได้ศึกษาและพิจารณาในการ ฝึกทักษะ (Practice) ให้แก่ผู้เรียน มีดังต่อไปนี้คือ

1. เด็กได้มีโอกาส เคยเรียนรู้คำประโยคในภาษาอังกฤษก่อนที่จะสอนคำใหม่หรือไม่ เช่นประโยค “This is a pencil” ครูไม่จำเป็นต้องให้เด็กฝึกฝนในการพูด “The is a car” “This is a tree” บ่อยครั้งนัก เหมือนกับที่เด็กเริ่มเรียนประโยคแรกใน “This is a pencil” เนื่องจากเด็กได้เคยเรียนรู้ลักษณะหรือ form ของประโยคมาแล้วในประโยคแรกนั่นเอง

2. คำหรือประโยคที่จะสอนให้แก่เด็กนั้นมีความหมายที่ใหม่ต่อเด็ก หรือเด็กไม่เคยเรียนรู้มาก่อนหรือไม่ เช่น ครูเคยสอนเด็กประโยคที่ว่า “This is a pencil” แล้ว ดังนั้นในการสอนประโยคที่ว่า “The pencil is white” หรือ “The pencil is short” นั้น ครูจำเป็นต้องฝึกให้เด็กพูดหลายๆ ครั้ง เนื่องจากเป็นประโยคที่ใหม่ต่อเด็ก

3. ในกรณีที่ลักษณะของคำหรือประโยคของภาษาต่างประเทศนั้นแตกต่างไปจากภาษาพื้นเมืองมาก ๆ เช่นภาษาอังกฤษและภาษาไทยในบางประโยค เช่น ภาษาไทยมักจะพูดว่า “ดินสอสีเหลือง” แต่ในภาษาอังกฤษจะพูดว่า “a yellow pencil” จะเห็นว่ามีลักษณะกลับกัน ซึ่งถ้าภาษาต่างประเทศนั้นแตกต่างไปจากภาษาพื้นเมืองมาก ครูจำเป็นต้องฝึกเด็กให้มากๆ ในการพูดจนเกิดความเคยชิน และสามารถพูดได้โดยอัตโนมัติ แต่ถ้าในบางลักษณะของประโยคที่มีความคล้ายคลึงกัน เช่น ประโยคที่ว่า “ฉันเดิน” ในภาษาอังกฤษก็จะเป็น “I walk” ซึ่งก็ตรงกันไม่แตกต่างจากกัน ในส่วนนี้เด็กไม่จำเป็นต้องได้รับการฝึกมากก็ได้

4.4 การประเมินผล (Evaluation)

เมื่อครูได้ทำการสอนตามลำดับขั้นดังได้กล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อจะทราบว่าการสอนของครูนั้นได้ผลมากน้อยเพียงไร ครูจึงควรทำการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนในแต่ละชั่วโมงที่ทำการสอนด้วย อย่างสั้นๆ และใช้เวลาไม่มากนัก แต่ควรจะให้ครอบคลุมความรู้ทางด้านเนื้อหาทั้งหมด และให้เด็กได้ใช้ทักษะอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย ในการวัดผลและประเมินผลความรู้ของเด็กนั้นมีอยู่หลายวิธีด้วยกันดังนี้

4.4.1 Oral Test

เป็นการถามเด็ก และให้เด็กตอบคำถามครูในเรื่องที่ครูได้สอนไปแล้ว การทดสอบแบบนี้เป็นการฝึกทักษะเด็กในด้านการพูดด้วยทำให้ครูทราบว่าเด็กมีความสามารถในด้านการพูดมากน้อยแค่ไหน สามารถจับเนื้อเรื่องที่ครูได้สอนไปแล้วได้หรือไม่ และมีความเข้าใจอย่างไร เป็นต้น ในการสอนเรื่องเสียงนั้น Oral test จะให้ประโยชน์มาก ครูจะทราบว่าเสียงใดที่เป็นปัญหาแก่เด็กและเด็กออกเสียงได้ถูกต้องหรือไม่

4.4.2 Objective Test

การทดสอบแบบนี้ ส่วนมากเป็นการทดสอบความเข้าใจของเด็ก โดยให้เด็กตอบคำถามเป็นข้อความสั้นๆ หรือเลือกคำตอบของข้อความที่ถูกต้องที่สุดก็ได้ การทดสอบแบบนี้สามารถนำไปใช้เกี่ยวข้องกับ Oral test ได้ ในกรณีที่ต้องการทดสอบความสามารถและความเข้าใจของเด็กในด้านการฟัง เช่น ครูอาจจะพูดกับเด็กในด้านการฟัง เช่น ครูอาจจะพูดกับเด็กทั้งชั้นว่า “The man is looking at a new car” และให้เด็กชี้คำตอบที่ถูกต้องจากรูปภาพว่าข้อความนั้นตรงกับรูปภาพอันใดซึ่งรูปนั้นจะเป็นรูปผู้ชายกำลังมองดูรูปหนึ่งมองดูเรือ มองดูบ้าน และมองดูรถไฟ ตามลำดับ สำหรับการทดสอบในด้านการอ่านนั้นก็อาจจะใช้ Objective Test ได้ เช่น หลังจากที่ได้ให้เด็กได้อ่านบทความหนึ่งแล้ว ก็ให้เด็กตอบคำถาม ซึ่งตัวอย่างต่อไปนี้จะเป็นอย่างคำถามให้เด็กเลือกตอบ และเด็กสามารถที่จะตอบได้โดยไม่ต้องอ่านบทความอันใดเลย เช่น

- a) A man can lift a mountain.
- b) A bird can lift a mountain.
- c) A bird can lift itself into the air.

จะเห็นว่าข้อ c เป็นคำตอบที่ถูกต้อง ซึ่งหมายถึงคำตอบที่สามารถเป็นจริงได้ การทำข้อทดสอบเด็กแบบนี้ ทำได้ไม่ยากนัก และเมื่อนำมาทดสอบเด็กในชั้นเรียนก็จะใช้เวลาไม่มากนักเช่นเดียวกัน

4.4.3 Written Composition Test

เป็นการทดสอบเด็ก เพื่อให้ทราบความสามารถของเด็กในด้านการเขียน เช่น ให้เด็กเขียนคำศัพท์ที่ยากได้ หรือ ให้รู้จักการแต่งประโยคเป็นข้อความที่ถูกต้องเหล่านี้ เป็นต้น

ในการทดสอบเด็กด้านการสะกดคำศัพท์ให้ถูกต้องนั้น ครูอาจจะยกประโยคสั้นๆ และง่าย เพื่อให้เด็กเติมตัวอักษรบางตัวลงไปให้ถูกต้อง เช่น

- a) Every thing was underst__d.
- b) He teaches at the university, he is a pro_e__or.
- c) Please accept my sincere a_ology.

สำหรับการทดสอบเด็กในด้านการเขียนนั้น ครูอาจจะทดสอบเด็กได้ เช่น

1. ให้เด็กเปลี่ยนรูปประโยคต่างๆ จากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามหรือปฏิเสธ
2. ให้เด็กเขียนตามคำบอก (Dictation)
3. ให้เขียนอธิบาย หรือแต่งเรื่องราวจากรูปภาพ
4. ให้ตอบคำถามเป็นประโยคๆ
5. ให้เด็กเขียนเรื่องราวหรือแต่งความ (Essay)

การทดสอบเด็กทั้ง 3 อย่างที่กล่าวมานี้ ครูอาจจะเลือกวิธีใดวิธีหนึ่ง หรือทั้ง 3 วิธีรวมกัน เพื่อทำการทดสอบเด็กท้ายชั่วโมงที่ครูทำการสอนก็ได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สำคัญก็คือครูควรจะได้เตรียมแบบของการทดสอบเด็กไว้ล่วงหน้าว่าต้องการทดสอบเด็กในด้านใดเป็นสำคัญก่อน จะทำให้เสียเวลาน้อยลง และควรที่จะทดสอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่สอนไปแล้ว เพื่อที่ครูจะได้ทราบว่าเด็กมีความเข้าใจมากน้อยเพียงไรในสิ่งที่ครูสอนไปแล้วนั้น นอกจากนี้ในการถามหรือตั้งคำถามนั้น ครูควรเลือกคำถามให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนด้วย

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

1. จงอธิบายว่าการสอนภาษาอังกฤษ ควรประกอบด้วยขั้นตอนอะไรบ้าง จึงจะทำให้การสอนดังกล่าวประสบความสำเร็จ
2. การยกตัวอย่างเนื้อหาวิชาที่จะสอนในหลายๆรูปแบบ มีจุดประสงค์เพื่ออะไร
3. เมื่อสอนเนื้อหาวิชาให้แก่ นักเรียนแล้วทำไมจึงต้องสรุปความเข้าใจให้แก่ นักเรียนอีก จึงให้เหตุผล และมีวิธีการอย่างไร
4. เพราะเหตุใดจึงต้องให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดหลังจากที่ได้เรียนรู้เนื้อหาวิชาไปแล้ว
5. หลังจากการสอนเสร็จสิ้นแล้วครูจะทราบได้อย่างไรว่าผู้เรียนได้เรียนรู้ไปมากน้อยแค่ไหน จงอธิบาย

5. การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

ในการสอนภาษาอังกฤษ ไม่ว่าจะเป็นการสอนเสียง การสอนฟัง พูด อ่าน เขียนและการสอนไวยากรณ์ ย่อมจะต้องมีการฝึกทักษะผู้เรียนอยู่เสมอในแต่ละเรื่องของการสอนซึ่งอาจจะแตกต่างกันบ้างตามลักษณะของการสอนในแต่ละทักษะ แต่จุดมุ่งหมายของการฝึกทักษะนั้นก็เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษา รวมทั้งสามารถเข้าใจและใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ ดังนั้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องฝึกทักษะภาษาทั้งในด้านการฟัง ความเข้าใจและการใช้ภาษา

การออกเสียงให้ถูกต้อง ทั้งที่เป็นคำและเป็นประโยคด้วย ซึ่งในแต่ละทักษะของการสอนนั้น เทคนิคการฝึกเป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นต้องใช้เวลามากเพื่อให้เกิดผลอย่างแท้จริง การฝึกทักษะภาษาอังกฤษโดยทั่วไป แบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

5.1 การฝึกให้เกิดความเคยชิน (Mechanical Drills)

หมายถึง การฝึกทักษะซึ่งผู้ฝึกหรือเรียน จะต้องฝึกทักษะตามที่ผู้สอนกำหนด ให้เป็นการเฉพาะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเท่านั้น ดังนั้น สิ่ง que ผู้เรียนตอบได้ในการฝึกทักษะ จึงเป็นสิ่งที่ผู้สอนได้กำหนดไว้แล้ว การตอบได้นั้นผู้เรียนจึงไม่จำเป็นต้องใช้ความคิดหรือความเข้าใจ ในเนื้อหาแต่อย่างใด เป็นการตอบได้ตามรูปแบบที่ผู้สอนกำหนดไว้ให้เท่านั้น ตัวอย่างของการฝึกทักษะแบบนี้ ได้แก่ การพูดตามครู เป็นคำ หรือเป็นประโยค ตามรูปแบบที่ครูชี้แนะ หรือกำหนดให้ ซึ่งได้แก่กฎต่างๆ ทางไวยากรณ์ ตัวอย่างของการฝึกแบบนี้คือ

- ครู : This is table (Model)
- น.ร. : This is a table
- ครู : The cat is on the chair (Model)
- น.ร. : The cat is on the chair
- ครู (กำหนดให้) NP+BE+adjective
- ครู : The campus is beautiful (Model)
- น.ร.1 : The man is handsome
- น.ร.2 : The house is small
- น.ร.3 : The car is red

ในการฝึกแบบนี้ ผู้เรียนจะสามารถจดจำรูปแบบของสิ่งที่ฝึกได้ แต่การเข้าใจเกี่ยวกับ ความหมายหรือการนำไปใช้นั้น เป็นสิ่งไม่จำเป็นสำหรับการฝึกแบบนี้

5.2 การฝึกให้เข้าใจความหมาย (Meaningful Drills)

ในการฝึกแบบนี้ การตอบได้ของผู้ฝึกก็ยังคงถูกกำหนดโดยผู้สอนอยู่บ้าง * แต่ การตอบนั้นผู้ฝึกอาจจะนำรูปแบบอื่นที่ถูกต้องมาใช้ก็ได้ ดังนั้น คำตอบที่ถูกต้องอาจจะมืหลาย คำตอบ แต่ผู้ฝึกจะต้องสามารถเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากสิ่งที่ได้จำมาแล้วนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม เช่น เมื่อครูกำหนดสถานการณ์หนึ่งในชั้นเรียน นักเรียนจะสามารถถามคำถาม และตอบคำถาม ได้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ครูกำหนดให้โดยการใช้รูปแบบของสิ่งที่เคยฝึกทักษะและจดจำไว้แล้ว นำมาเลือกใช้อย่างมีความหมายได้อย่างเหมาะสม การฝึกทักษะแบบนี้เปรียบเหมือนการ ทดสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้รูปแบบ และความหมายของคำศัพท์ ซึ่งผู้เรียนจะ สามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องจนเกิดเป็นนิสัย และความเคยชินตามที่ได้ฝึกมาแล้ว ผู้เรียนจะ ต้องมีความเข้าใจว่าตนเองกำลังทำอะไรอยู่ จะพูดหรือตอบคำถามในเรื่องอะไร จดจำรูปแบบ

ของสิ่งที่จะพูดได้มากน้อยแค่ไหน เข้าใจความหมายของสิ่งที่จะตอบได้หรือไม่ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกทักษะ เพื่อให้เข้าใจความหมายได้ประสบความสำเร็จ ตามตัวอย่าง

(Model) Adjective + Noun

ครู : man/gardener

น.ร. : The (big) man is a (good) gardener.

ครู : men/cooks

น.ร. : The (thin) men are (bad) cooks.

ครู : boys/students

น.ร. : The (lazy) boys are (sleepy) students.

ครู : Which girls is in your class?

น.ร. : The beautiful girl with long hair.

The clever girl with black eyes.

5.3 การฝึกเพื่อการนำไปใช้ (Communicative Drills)

หลังจากผู้เรียนฝึกทักษะทั้ง 2 แบบแล้ว การฝึกในขั้นสุดท้ายนั้นจะเป็นการฝึก ให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเอง โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างอิสระ ซึ่ง นักเรียนจะนำประสบการณ์ของตนเอง และการฝึกทักษะที่ได้ฝึกมาแล้วนำมาใช้ร่วมกัน เพื่อ ประโยชน์ในการสื่อความหมายกับผู้อื่น การฝึกทักษะแบบนี้ผู้เรียนจะสามารถตอบได้ โดยการ เพิ่มความคิดเห็นของตนเองในปัจจุบัน และไม่จำเป็นต้องตอบได้ตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

การฝึกทักษะแบบนี้ จะต้องใช้เวลาานมากและกระทำได้ยาก ซึ่งผู้เรียนจะต้อง มีประสบการณ์และมีความสามารถในการแสดงความคิดเห็นออกมา ในรูปของการใช้ภาษา ดังนั้น การจัดกิจกรรมแบบ Role play โดยการสร้างสถานการณ์ต่างๆ เช่น ในร้านอาหาร ในร้านขาย ของการสนทนากันทางโทรศัพท์ จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฝึกทักษะแบบนี้ อย่างไรก็ตาม ควร จะให้นักเรียนได้ตอบได้จากสิ่งที่จริงซึ่งนักเรียนได้รู้และมีประสบการณ์มา ตัวอย่างของการ ฝึกแบบนี้ คือ

ครู : What kind of things do you like to do by yourself?

น.ร. : I like to study alone, but I don't like to eat by myself.

ครู : Did you come here by yourself?

Why do you go to school?

Do you polish your shoes yourself?

การฝึกทักษะทั้ง 3 ประเภทนี้นำมาใช้สำหรับการสอนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกในด้านไวยากรณ์ ซึ่งผู้เรียนจะต้องฝึกทักษะให้เกิดความเคยชินกับรูปแบบ

ของภาษา รู้ความหมาย และสามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้ ผู้สอนอาจจะนำไปดัดแปลง และประยุกต์ให้สอดคล้องกับการสอนในเรื่องอื่นๆ ก็ได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม การสอนภาษาอังกฤษในแต่ละทักษะนั้น ก็มีเทคนิคในการฝึกที่แตกต่างกัน ซึ่งจะได้กล่าวถึงเทคนิคในการฝึกทักษะควบคู่กับการสอนในแต่ละเรื่องต่อไป โดยนำหลักการใหญ่ๆ มาจากการฝึกทักษะ และการสอนตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นเอง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

1. เพราะเหตุใดการฝึกทักษะจึงเป็นส่วนสำคัญในการสอนภาษาอังกฤษ
2. ในการฝึกทักษะให้แก่นักเรียนควรจะเริ่มการฝึกทักษะในลักษณะใดก่อน จงกล่าวเป็นลำดับขั้น จนกระทั่งให้นักเรียนสามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้
3. จงให้เหตุผลว่า ทำไมในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายของสิ่งที่คนฝึกฝนด้วยเป็นสิ่งสำคัญ

สรุป

ในการสอนภาษาอังกฤษ ครูควรจะต้องศึกษาและมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอน เช่น นักเรียน กิจกรรมการสอน และวิธีสอนแบบต่างๆ รวมทั้งการสอนภาษาตามหลักภาษาศาสตร์ด้วย ซึ่งมุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในด้านกรัง การพูด ก่อนการอ่านและการเขียน และเน้นการฝึกทักษะในรูปแบบต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาสรุปเป็นหลักการสอนภาษาอังกฤษในแต่ละคาบเวลาประกอบด้วยขั้นตอนต่างๆดังนี้ ขั้นต้นจะเป็นการสร้างแรงบันดาลใจเพื่อให้นักเรียนสนใจในสิ่งที่ครูจะต้องสอนต่อไปแล้วจึงให้นักเรียนได้มีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชา ซึ่งจะประกอบด้วยกรยกตัวอย่างให้นักเรียนได้เห็นในรูปแบบต่างๆ จากนั้นก็จะเป็นการสรุปความเข้าใจของนักเรียน โดยการพิจารณาจากตัวอย่างในหลายๆ รูปแบบ ซึ่งครูอาจจะถามนำเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมกันสรุปความเข้าใจ เมื่อนักเรียนเข้าใจดีแล้วก็จะเป็นการฝึกทำแบบฝึกหัด (Pattern Practice) ในการฝึกทักษะทางด้านภาษานั้น ครูจะต้องฝึกฝนให้นักเรียนเกิดความเคยชินกับรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษาที่ครูสอน การสอนของครูนั้นจะจบลงด้วยการวัดผลและประเมินผลเพื่อให้ทราบว่า สิ่งที่ครูได้สอนไปนั้นนักเรียนมีความเข้าใจมากน้อยแค่ไหน และสามารถนำไปใช้ได้หรือไม่ ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกัน นอกจากจะเป็นการวัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนแล้ว ยังมีผลให้ครูได้สำรวจการสอนของตนเองด้วยว่าบกพร่องหรือไม่ และควรปรับปรุงการสอนอย่างไรนักเรียนจึงจะสามารถเรียนได้ผลดีที่สุด

การฝึกทักษะให้แก่ผู้เรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่ง ในการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งครูควรคำนึงถึงรูปแบบต่างๆในการฝึก เพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย โดยเริ่มการฝึก ทักษะจากสิ่งที่ย่าง่ายๆก่อนฝึกให้เกิดความเคยชินแล้วจึงให้ผู้เรียนนำความรู้และประสบการณ์มา ใช้ร่วมในการฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่ฝึก และสามารถนำไปใช้สื่อ ความหมายในสถานการณ์ต่างๆได้อย่างถูกต้อง

การประเมินผลท้ายบท

1. วัตถุประสงค์ของนักเรียนมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างไรกับการจัดกิจกรรมการสอนของครู
2. กิจกรรมการสอนในชั้นเรียนควรมีลักษณะใด เพื่อเป็นการเพิ่มความสนใจในการเรียน
3. จงยกตัวอย่างวิธีสอนภาษาอังกฤษที่ท่านสนใจมา 3 รูปแบบ
4. อธิบายแนวทางการเลือกใช้วิธีสอนภาษาอังกฤษว่าควรมีหลักเกณฑ์อะไร
5. อธิบายพอสังเขปว่าการสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ควรดำเนินการสอนอย่างไรบ้าง
6. หลักการสอนภาษาอังกฤษใน 1 คาบเวลา ควรประกอบด้วยขั้นตอนอะไรบ้าง
7. การให้ความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาแก่ผู้เรียน จะดำเนินการสอนอย่างไร
8. การฝึกทักษะภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยขั้นตอนอะไรบ้าง จงอธิบาย

แนวตอบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. วัยของผู้เรียน ระดับความรู้ และความสามารถในการเรียน
2. เน้นในด้านกิจกรรม เกมส์ต่างๆ จัดให้เรียนปนเล่น
3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสร่วมกิจกรรม พูด อภิปราย และแสดงความคิดเห็น

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

1. ศึกษาหัวข้อที่ 2 วิธีสอนแบบต่างๆ พิจารณาความเหมาะสมให้สอดคล้องกับผู้เรียน เนื้อหาวิชา จุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ส่งเสริมการให้ผู้เรียนมีความรู้ และสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ นำมาเป็นข้อตัดสินใจ
2. พิจารณาจากจุดมุ่งหมาย และวิธีการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3

1. เป็นการฝึกการฟังให้เกิดความเข้าใจ และฝึกพูด มีลักษณะเป็นการเรียนตามธรรมชาติของภาษา
2. เริ่มจากฝึกการฟัง และพูดก่อน
3. ไม่ถูก ควรให้เข้าใจความหมายของคำศัพท์ในรูปของประโยค
4. ผู้เรียนทราบปัญหาของตนเอง และจะพยายามแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองได้
5. การออกเสียงที่เป็นปัญหา ซึ่งไม่มีใช้ในภาษาพื้นเมืองของตนเอง
6. ใช้ความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ แนะนำแนวทางการออกเสียง ฝึกการออกเสียง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

1. การนำเข้าสู่บทเรียน การให้ความรู้เนื้อหาวิชา การฝึกทักษะ และการประเมินผล
2. ให้นักเรียนเข้าใจ concept ของเนื้อหาที่สอน
3. นักเรียนจะเข้าใจ concept หรือ กฎ หรือเนื้อหาที่สอนมากขึ้นด้วยตนเอง โดยที่ให้นักเรียนสรุปความเข้าใจด้วยตนเอง หรือครูช่วยแนะนำให้
4. การฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาตามลักษณะธรรมชาติ จนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษา
5. จากการวัดและประเมินผล

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

1. การฝึกทักษะจะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาตามลักษณะธรรมชาติ จนเกิดความเคยชินในการใช้ภาษา
2. ฝึกให้เกิดความเคยชิน นำประสบการณ์มารวมใช้ และนำไปใช้สื่อความหมาย
3. สามารถเลือกใช้ประสบการณ์ได้ถูกต้อง นำไปใช้สื่อความหมายได้อย่างรวดเร็ว

การประเมินผลท้ายบท

1. ครูควรจัดกิจกรรมการสอนให้สอดคล้องกับความสนใจ ตามลักษณะพัฒนาการของผู้เรียน
2. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ครูใช้อุปกรณ์การสอนที่น่าสนใจ มีการฝึกทักษะที่แปลก ใหม่ อยู่เสมอ
3. ศึกษารายละเอียดในหัวข้อที่ 2 และศึกษาเพิ่มเติมจากห้องสมุด พิจารณาเลือกวิธีสอนที่สนใจ 3 รูปแบบ
4. พิจารณาจุดมุ่งหมายของวิธีสอน เป็นที่น่าสนใจ ครูสามารถนำไปปรับใช้ได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ และระดับความรู้ของนักเรียน
5. สอนฟังและพูด ในรูปของบทสนทนาสั้นๆ กำหนดคำศัพท์ และให้เข้าใจลักษณะโครงสร้างของภาษา เน้นการฝึกทักษะ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง
6. การนำเข้าสู่บทเรียน การให้ความรู้เนื้อหาวิชา ให้ตัวอย่าง สรุปความเข้าใจ ฝึกทักษะ และการประเมินผล
7. ให้ตัวอย่างในหลายรูปแบบ อธิบาย และให้สรุปความเข้าใจ
8. ฝึกให้เกิดความเคยชินก่อน แล้วจึงฝึกให้เข้าใจความหมายโดยใช้ประสบการณ์เข้ามาช่วย และฝึกให้สามารถนำไปใช้สื่อความหมายได้